

მეორმოცე მუხლის ფარული ისტორია — ოცდამეათე რიცხვი

მეორე ვაი — მეშვიდე ნაწილი — ეზეკიელი

Jeff Pippenger

2026-07-29

მისაღებია ბიბლიური გაგებით წინასწარმეტყველ ეზეკიელის მის შესავალ მუხლებში
ოცდაათი წლისად იდენტიფიცირება.

და იყო ასე: ოცდამეათე წელს, მეოთხე თვეში, თვის მეხუთე დღეს, როცა მე ვიყავი
ტყვეთა შორის ქებარის მდინარესთან, გაიხსნა ცანი და ვიხილე ღვთის ხილვები.
თვის მეხუთე დღეს, რაც იყო მეფე იეჰოიაქინის ტყვეობის მეხუთე წელი, უფლის
სიტყვა გარკვევით მოევლინა ეზეკიელ მღვდელს, ბუზის ძეს, ქალდეველთა
ქვეყანაში, ქებარის მდინარესთან; და იქ იყო მასზე უფლის ხელი. ეზეკიელი 1:1–3.

ზოგიერთს სჯერა, რომ „ოცდამეათე წელი“ ეფუძნება განსაზღვრულ იუბილეს ციკლს,
რომელიც დაიწყო მეფე იოშიათი და დასრულდა ორმოცე თავის პირველი მუხლით.

ჩვენი ტყვეობის ოცდამეხუთე წელს, წლის დასაწყისში, თვის მეათე დღეს, ქალაქის
დაცემიდან მეოთხმეტე წელს, სწორედ იმავე დღეს, უფლის ხელი იყო ჩემზე და
მან იქ მიმიყვანა. ეზეკიელი 40:1.

ბიბლიური ქრონოლოგები ორმოცე თავის პირველ მუხლს ათარიღებენ ძვ. წ. 573 წლის
28 აპრილით ან 22 ოქტომბრით. ყველა წინასწარმეტყველი მიუთითებს უკანასკნელ
დღეებზე, ამიტომ ძვ. წ. 573 წლის 22 ოქტომბრის საშემოდგომო თარიღი არის იმ ხაზის
ომეგა-თარიღი, რომელიც ორმოცდაათი წლით ადრე დაიწყო იმ მოვლენაში, რომელსაც
„იოსიას დიდი პასექი“ ეწოდება, ძვ. წ. 622 წლის 5 მაისს.

რიცხვი ოცდაათი არის მღვდლების სიმბოლო, რომელნიც მსახურების დაწყებისას
ოცდაათი წლისანი უნდა ყოფილიყვნენ. ეზეკიელის პირველი თავის პირველი-მესამე
მუხლები ეზეკიელის ასაკს ოცდაათ წელს უთითებს, თუ უბრალოდ მღვდლის
სიმბოლოდ წარმოაჩენს მას, იგი მაინც ოცდაათი წლისად იქნებოდა წარმოდგენილი.
თუ პირველი მუხლის ოცდაათი წელი, როგორც სხვებს სჯერათ, წარმოადგენს იოშიას
დიდი პასექიდან — ძვ. წ. 622 წლიდან — გასულ ოცდამეათე წელს,
წინასწარმეტყველური მნიშვნელობები მაინც იგივე რჩება.

იოშია ნიშნავს „საფუძველს“, და მისმა დიდმა პასექმა დაიწყო იუბილეს პერიოდი,
რომელიც დასრულდა 22 ოქტომბერს, 573 წ. ჩვ. წ. აღ-მდე, გამოსყიდვის დღეს.
„საიუბილეო ხაზი“ იოშიადან 22 ოქტომბრამდე შესაბამისობაშია 1840-დან 1844
წლამდე პერიოდთან. 1840 წლის საფუძველები წარმოდგენილი იყო მეფე იოშიათი და
ასევე იოშია ლიჩით. 22 ოქტომბერი წარმოდგენილი იყო საიუბილეო საყვირის რქის
ხმით, რომელიც ჟღერდა გამოსყიდვის დღის რქასთან ერთად.

და დაითვლი შენთვის შვიდ შაბათეულ წელიწადს, შვიდგზის შვიდ წელიწადს; და ეს შვიდი შაბათეული წელიწადი შეგიდგეს ორმოცდაცხრა წლად. და დაახმოვანებ საყვირს იუბილისას მეშვიდე თვის მეათე დღეს; მიტევების დღეს დაახმოვანებთ საყვირს მთელ თქვენს ქვეყანაში. ლევიანნი 25:8, 9.

ეზეკიელი განთავსებულია იუბილეს ხაზში მეფე იოშიადან 22 ოქტომბრამდე — ხაზში, რომელიც წარმოადგენს გამოცხადების მეათე თავის პირველი და მეორე ანგელოზებს 1840 წლიდან 1844 წლამდე. ეზეკიელი წარმოადგენს პირველი და მეორე ანგელოზების მილერიტებს და მესამე ანგელოზის ას ორმოცდაოთხი ათასს. ეზეკიელი წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხი ათასის სამღვდელოებას, მაგრამ მისი მთავარი წინასწარმეტყველური ნიშან-თვისება ის არის, რომ იგი წინასწარმეტყველია.

წინასწარმეტყველი, მღვდელი და მეფე

არსებობს სამი ბიბლიური პიროვნება, რომლებმაც მსახურება ოცდაათი წლის ასაკში დაიწყეს. ეზეკიელთან ერთად იყვნენ დავითი და იოსები. რადგან მათ ყველამ მსახურება ოცდაათი წლის ასაკში დაიწყეს, ყველა ისინი მღვდელნი არიან. დიდების სამმაგ სასუფეველში, რომელიც შედგება წინასწარმეტყველისგან, მღვდლისგან და მეფისგან, დავითი მეფის სიმბოლოა, იოსები — მღვდლისა, ხოლო ეზეკიელი — წინასწარმეტყველისა.

თუმცა ჩვენ შეიძლება წინასწარმეტყველი ეზეკიელი სიმბოლოდ გამოვიყენოთ, იგი მღვდელია; და როდესაც იგი იოშიადან ოქტომბრის 22-მდე საიუბილეო ხაზში განიხილება, ეზეკიელი არის მღვდელი, რომელიც წარმოადგენდა მღვდელს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს, როგორც ეს ნაჩვენებია 1840-დან 1844 წლამდე ისტორიისა და მეფე იოშიადან ძვ. წ. 573 წლის ოქტომბრის 22-მდე პერიოდის ტიპოლოგიით.

ოცდაორი

ბიბლია მკაფიოდ გვიჩვენებს, რომ ეზეკიელი მსახურობდა ოცდაორი წლის განმავლობაში. „ოცდაორი“ არის იმ ას ორმოცდაოთხი ათასის სიმბოლო, რომლებიც ღვთაებრიობისა და კაცობრიობის შეერთების ნიშანს წარმოადგენენ. იოშიას პასექიდან ორმოცე თავის 22 ოქტომბრის იუბილეს აღნიშვნამდე წარმოდგენილ ისტორიაში, იოშიას პასექი განასახიერებდა ჯოზაია ლიჩის საქმიანობას 1838 და 1840 წლებში. ეს საქმიანობა მდგომარეობდა პირველი და მეორე ვაების დროითი წინასწარმეტყველებების წარმოჩენაში. ახლა უკვე შეიძლება დაინახოს, რომ პირველი და მეორე ვაების წინასწარმეტყველება გაცილებით უფრო ვრცელია, ვიდრე პიონერები აღიარებდნენ.

ეზეკიელი, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველი, თავის წერილებში უფრო მეტ კონკრეტულ თარიღს ასახელებს, ვიდრე ნებისმიერი სხვა ბიბლიური ავტორი.

ეზეკიელი წარმოადგენს „დღის წელიწადად“ პრინციპის ომეგას ბიბლიურ წინასწარმეტყველებაში. რიცხვთა წიგნში ამ „დღე-წელიწადის“ პრინციპის აღფა

მოხსენიება წარმოდგენილია კადემში პირველი ამბოხებით, რომელმაც უდაბნოში ორმოცწლიანი ხეტიალი გამოიწვია. უკანასკნელი, ანუ ომეგა ამბოხება, წარმოდგენილია ეზეკიელის მიერ მეოთხე თავში, როდესაც იერუსალიმი ნადგურდება.

ალფა

იმ დღეების რაოდენობისამებრ, რომელთაც ქვეყანას უთვალთვალებდით — ორმოცი დღე — თითოეული დღე წელიწადად, იტვირთავთ თქვენს უსამართლობებს ორმოცი წლის განმავლობაში, და შეიცნობთ ჩემს აღთქმის დარღვევას. მე, უფალმა, ვთქვი: უეჭველად ასე მოვექცევი მთელ ამ ბოროტ კრებულს, რომელიც ჩემ წინააღმდეგ შეიკრიბა: ამ უდაბნოში განილევინ და იქ დაიხოცებიან. რიცხვნი 14:34, 35.

ომეგა

დაწევი აგრეთვე შენს მარცხენა მხარეს და ისრაელის სახლის ურჯულოება მასზე დაიდევ; იმ დღეთა რიცხვისამებრ, რამდენსაც მასზე დაწოლილი იქნები, იტვირთავ მათ ურჯულოებას. რადგან მე დაგიდე მათ ურჯულოების წლები დღეთა რიცხვისამებრ — სამას ოთხმოცდაათი დღე; ასე იტვირთავ ისრაელის სახლის ურჯულოებას. ხოლო როცა მათ აღასრულებ, კვლავ დაწევი შენს მარჯვენა მხარეს და იუდას სახლის ურჯულოებას იტვირთავ ორმოცი დღე: თითოეული დღე წელიწადად დაგიწესე. ამიტომ შენი პირი იერუსალიმის ალყისკენ მიმართე, და შენი მკლავი გაშიშვლებული იყოს, და უწინასწარმეტყველე მის წინააღმდეგ. ეზეკიელი 4:4-7.

კადემში და იერუსალიმის განადგურება წარმოადგენს ალფა და ომეგა აჯანყებას, რომელიც წარმოადგენს „ერთი დღე — ერთი წლის“ პრინციპს. „ერთი დღე — ერთი წლის“ პრინციპი მილერიტთა მთავარი წესი იყო და 1840-დან 1844 წლამდე ისტორიაში ეს იოსიას მეფის იუბილეს ხაზში, 22 ოქტომბრამდე, ტიპოლოგიურად იყო წარმოდგენილი. ეზეკიელი უფრო მეტ თარიღს წარმოგვიდგენს, ვიდრე ნებისმიერი სხვა წინასწარმეტყველი. ეზეკიელის დათარიღებებში იდენტიფიცირებულია იუბილეს ხაზი, რაც ეზეკიელის მოწმობას უშუალოდ აკავშირებს პირველი და მეორე ანგელოზების ისტორიასთან, ხოლო ამის შემდეგ — მესამე ანგელოზის ისტორიასთან.

„იუბილეს ხაზთან“ ერთად ეზეკიელი წვება თავის გვერდზე სამას ოთხმოცდაათი დღე, შემდეგ კი თავის მეორე გვერდზე ორმოცი დღე. „ოთხას ოცდაათი“ ძველი და ახალი აღთქმების სიმბოლოა, რადგან აბრამის აღთქმისეული დაპირება ეგვიპტეში ოთხასი წლის ტყვეობის შესახებ მეორე მოწმობას პოულობს მოციქულ პავლესთან ოცდაათი წლის სახით. ერთად აბრამმა, (შემდგომში აბრაამმა) „ძველისამ“ და საულმა, (შემდგომში პავლემ) „ახლისამ“ თავიანთი მოწმობები შეაერთეს, რათა დაედგინებინათ ოთხას ოცდაათი წელი, როგორც მარადიული აღთქმის სიმბოლო. „სამას ოთხმოცდაათი დღე“ — „უნდა იტვირთო ისრაელის სახლის ურჯულოება“. „და“ „იუდას სახლის ურჯულოება უნდა იტვირთო ორმოცი დღე“. ერთად მარჯვენა მხარე და მარცხენა მხარე უტოლდება აბრამსა და პავლეს.

აღთქმა მუდამ დამყარებული იყო მორჩილებასა თუ ურჩობაზე—სიცოცხლესა თუ სიკვდილზე. მილერიტულ ისტორიაში წელ-დღის პრინციპი სიცოცხლისა თუ სიკვდილის საკითხი იყო, და ეს ისტორია პირველმა ანგელოზმა გამოაცხადა, როგორც მარადიული სახარება. „სახარება“ სიცოცხლისა თუ სიკვდილის საკითხია, ხოლო მილერიტული ისტორიის სიცოცხლისა თუ სიკვდილის გამომცდელი საკითხი დადგენილი იყო იმ პრინციპის კონტექსტში, რომლის მიხედვითაც ერთი დღე ერთ წელს უტოლდება. წინასწარმეტყველება, რომელმაც პირველი ანგელოზის უწყებას ძალა მიანიჭა, იყო მეორე ვაის სამიას ოთხმოცდათერთმეტი წლისა და თხუთმეტი დღის წინასწარმეტყველება. იმ სამას ოთხმოცდაათ დღეში, რომელთა განმავლობაშიც ეზეკიელი მარცხენა გვერდზე იწვა, მოცემულია მეორე ვაის სამიას ოთხმოცდათერთმეტი წლისა და თხუთმეტი დღის დროითი წინასწარმეტყველების ილუსტრაცია. წინასწარმეტყველური გარჩევის უნარია საჭირო, რათა წინასწარმეტყველება მართებულად განიყოს, მაგრამ ეს სხვა არაფერია, თუ არა იუდას ტომის ლომის განგრძობადი საქმე, რომელიც შუალამის დაღადის უწყებას ბეჭედს ხსნის.

მე ვამტკიცებ, რომ ეზეკიელი უნდა განიხილებოდეს როგორც ას ორმოცდაოთხი ათასის სიმბოლო, მაგრამ უპირველესად როგორც წინასწარმეტყველების სულის ნიჭის სიმბოლო, იქნება იგი წარმოდგენილი უკანასკნელი დღეების წინასწარმეტყველის გამოვლინებად, თუ აღთქმის ერის გამოვლინებად, რომელსაც ესმის „ხაზი ხაზზე“ მეთოდოლოგიის პრინციპი.

ვაცხადებ, რომ ეზეკიელის ნათელი სამას ოთხმოცდათერთმეტი წლისა და თხუთმეტი დღის წინასწარმეტყველებაზე შეესაბამება მტვრის მწმენდავი კაცის მიერ ძვირფასეულობათა უფრო დიდ ყუთში ჩაყრას.

ვამტკიცებ, რომ ეზეკიელისგან მომდინარე ნათელი საკვანძო გზავნილის არსებითი ელემენტია, როდესაც ტაძარი დასრულდება.

ეზეკიელი იმყოფება ოქტომბრის ოცდამეორე დღეს, მეორმოცე თავის პირველ მუხლში, და სწორედ იქ ეძლევა ეზეკიელს მომავალი ტაძრის ხილვა. ის ტაძარი არის ას ორმოცდაოთხი ათასის ტაძარი, რომელთა რიცხვის სიმბოლოსაც ეზეკიელი წარმოადგენს. ის ჯგუფი მესამე, საბოლოო გამოცდამდე მისვლამდე ორ გამოცდას გაივლის. ეზეკიელი წარმოდგენილია როგორც ტაძარში თავის ნათელს მიმღები, და ამიტომ მის მიერ გამოღებული ნათელი, როგორც სიმბოლო, წარმოადგენს იმ ნათელს, რომელიც მოდის, როდესაც ღვთის ერი შედის წმიდათაწმიდაში, დანიელის მეათე თავის თანხმობით.

იესო ქრისტეს გამოცხადების სინათლე, რომელიც იხსნება, იხსნება სწორედ გამოცდის კადის დახურვის წინ.

და მეუბნება მე: ნუ დაბეჭდავ ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვებს, რადგან ჟამი ახლოსაა. ვინც უსამართლოა, კვლავ უსამართლობდეს; და ვინც უწმინდურია, კვლავ უწმინდურობდეს; და ვინც მართალია, კვლავ სიმართლეს იქმოდეს; და ვინც წმიდაა, კვლავ წმიდად იქცეოდეს. გამოცხადება 22:10, 11.

„დრო ახლოსაა“ მეთერთმეტე მუხლში გამოცდის ვადის დახურვის წინ, და ამიტომ იესო ქრისტეს გამოცხადება იმ დროს იხსნება, რადგან „დრო ახლოსაა“.

იესო ქრისტეს გამოცხადება, რომელიც ღმერთმა მისცა მას, რათა უჩვენოს თავის მონებს ის, რაც მალე უნდა მოხდეს; და მან გაგზავნა და თავისი ანგელოზის მეშვეობით აუწყა ეს თავის მონას, იოანეს, რომელმაც დაამოწმა ღმერთის სიტყვა, იესო ქრისტეს მოწმობა და ყოველივე, რაც იხილა. ნეტარია ის, ვინც კითხულობს, და ისინი, ვინც ისმენენ ამ წინასწარმეტყველების სიტყვებს და იცავენ მასში დაწერილს; რადგან ჟამი ახლოა. გამოცხადება 1:1–3.

ლაოდიკიელ მეშვიდე დღის ადვენტიზმს საცდელი დრო კვირადღის კანონის დროს ეწერება, და ეზეკიელის მეცხრე თავში ადვენტიზმი წარმოდგენილია როგორც იერუსალიმი. იქ ისინი, ვინც კვნესიან და მოთქვამენ იმ სისაძაგლეთა გამო, რომლებიც ქვეყანაში და ეკლესიაში ხდება, იღებენ ბეჭედს. დაბეჭდვა ხდება მაშინ, როდესაც ისლამის აღმოსავლეთის ქარები აღშფოთებენ ერებს, უშუალოდ მანამდე, ვიდრე საცდელი დრო დასრულდება. ეზეკიელის მერვე თავში ადვენტიზმის ოთხი თაობა სრულდება, ხოლო მეოთხე თაობა სიმბოლურად წარმოდგენილია იმ ოცდახუთი წინამძღოლით, რომლებიც მზეს ეთაყვანებიან.

ეს ხილვა სიმბოლურად მიეცა კვირის კანონის დადგენამდე ერთი დღით ადრე, ანუ მადლის დროის დასრულებამდე უშუალოდ ადრე, როგორც ეს წარმოდგენილია ექვსი, ექვსი, ექვსით.

და იყო მეექვსე წელს, მეექვსე თვეს, თვის მეხუთე დღეს, როცა მე ჩემს სახლში ვიჯექი და იუდას უხუცესნი ჩემს წინ ისხდნენ, იქ დამეცა უფალი ღმერთის ხელი. მაშინ ვიხილე, და აჰა, მსგავსება, თითქოს ცეცხლის სახე: მისი წელიდან ქვემოთ — ცეცხლი; და მისი წელიდან ზემოთ — როგორც ბრწყინვალეების სახე, როგორც ქარვის ფერი. და გაიწოდა ხელის მსგავსი სახე და წამავლო თმის კულულზე; და სულმა აღმამალა მიწასა და ცას შორის და ღვთის ხილვებში მიმიყვანა იერუსალიმში, შიდა კარიბჭის შესასვლელთან, რომელიც ჩრდილოეთისკენ იყო მიმართული, სადაც იდგა შურის აღძვრის კერპის სავარძელი. და, აჰა, იქ იყო ისრაელის ღმერთის დიდება, იმ ხილვის თანახმად, რომელიც ველზე ვიხილე. ეზეკიელი 8:1–4.

მეექვსე წლის, მეექვსე თვისა და მეხუთე დღის ხილვა მოვიდა სწორედ „666“-ის წინ, რომელიც კვირა დღის კანონის სიმბოლოა, როდესაც ლაოდიკიელი ადვენტიზმისათვის მადლის ჟამი იხურება. ეს ხილვა იყო „იმ ხილვის მიხედვით“, რომელიც ეზეკიელმა „ველზე“ იხილა. ხილვა, რომელიც მან ველზე იხილა, უფრო ადრე, მესამე თავშია მოცემული.

მაშინ აღვდექი და გავედი ველზე; და აჰა, იქ იდგა უფლის დიდება, იმ დიდების მსგავსად, რომელიც ქებარის მდინარესთან ვიხილე; და პირქვე დავემხე. ეზეკიელი 3:23.

„ველის“ ხილვა, რომელიც მეექვსე წლის, მეექვსე თვისა და მეხუთე დღის ხილვა იყო, იყო ის ხილვა, რომელიც ეზეკიელს ადრე ქებარის მდინარესთან ჰქონდა ნანახი.

და იყო ოცდამეათე წელს, მეოთხე თვეში, თვის მეხუთე დღეს, როცა მე ტყვეთა შორის ვიყავი მდინარე ქებართან, გაიხსნა ცანი და ვიხილე ღვთის ხილვები. ეზეკიელი 1:1.

ღვთის „ხილვები“, რომლებიც ეზეკიელმა „იხილა“ ქებარის მდინარესთან, იყო ველის ხილვა, რომელიც ასევე არის ეზეკიელის მერვე თავიდან მეთერთმეტე თავის ჩათვლით მოცემული ხილვა. ეს ხილვები წარმოდგენილი იყო იმ კონტექსტში, რომ ეზეკიელი იყურებოდა საწმიდარში, სადაც მეათე თავის „marah“ სარკისებრი ხილვა სრულდება. ეზეკიელი წარმოადგენს მათ, ვინც მონაწილეობს უწმიდესიდან გამომავალ წინასწარმეტყველურ ნათელში, როდესაც იესო ქრისტეს გამოცხადება გამოიცემა მადლის ჟამის დახურვის წინარე.

როდესაც ჩვენ ვადგენთ მეფე იოშias იუბილეს ხაზს, რომელიც იწყება პასექით და სრულდება 22 ოქტომბერს, ჩვენ ვადგენთ გაზაფხულის დღესასწაულებისა და შემოდგომის დღესასწაულების სიმბოლოს, როგორც ეს მოცემულია ლევიანთა ოცდამესამეში. იქ გაზაფხულისა და შემოდგომის დღესასწაულები წარმოდგენილია თითოეულში ოცდაორი მუხლით, ისევე როგორც ეზეკიელის მსახურება გრძელდებოდა ოცდაორი წლის განმავლობაში. ეზეკიელის იუბილეს ხაზის ოცდამეათე წელთან შეჯერება საშუალებას იძლევა, რომ ეზეკიელის დაბადება იოშias განახლებას დაემთხვეს. თუ იგი ოცდაათი წლისა იყო იუბილეს ციკლის ოცდამეათე წელს, მაშინ ეზეკიელი იოშias რეფორმაციის დროს იქნებოდა დაბადებული.

ეზეკიელი არის იმათის სიმბოლო, რომლებიც რწმენით შედიან უწმიდეს ადგილას. იქ შესვლისთანავე ისინი ხედავენ ბორბლებს ბორბლებში, რომლებიც ადამიანურ ურთიერთქმედებათა რთულ მოქმედებას განასახიერებს. როგორც იოანეს შემთხვევაში გამოცხადების მეათე თავში, ეზეკიელი წარმოადგენს მილერიტებს, მაგრამ უფრო უშუალოდ — ას ორმოცდაოთხ ათასს. მისი პარალელური სამას ოთხმოცდათერთმეტი წლისა და თხუთმეტი დღის დროითი წინასწარმეტყველება ასახავს ლაოდიკეისეული ადვენტიზმის საბოლოო სამსჯავროს იერუსალიმის განადგურებით და მოიცავს ოცდათვრამეტისა და ორმოცის გამოცანას.

იგი მოიცავს ოთხას ოცდაათი წლის სიმბოლიკას.

იგი მოიცავს ოთხწლიან პერიოდს, რომელიც წარმოდგენილია 1333-დან 1337 წლამდე, 1449-დან 1453 წლამდე და 1840-დან 1844 წლამდე.

ამ უმნიშვნელოვანესი თემის განხილვას მომდევნო სტატიაში დავიწყებთ.

„ესაიას, ეზეკიელსა და იოანესთვის მოცემულ ხილვებში ჩვენ ვხედავთ, რაოდენ მჭიდროდ არის ზეცა დაკავშირებული დედამიწაზე მიმდინარე მოვლენებთან და რაოდენ დიდია ღვთის ზრუნვა მათთვის, ვინც მისი ერთგულია.“ მოწმობანი, ტომი 5, 753.

ქრისტე თავად იყო ტაძრის უფალი. როცა იგი დატოვებდა მას, მისი დიდებაც წავიდოდა — ის დიდება, რომელიც ოდესღაც ხილულად სიწმიდეთასა შინა წმიდათას, შესაწირავის საფარველის ზემოთ, სადაც მღვდელმთავარი მხოლოდ

წელიწადში ერთხელ, დიდ შერიგების დღეს, შეჰქონდა დაკლული მსხვერპლის სისხლი (რომელიც წინასახე იყო ღვთის ძის სისხლისა, წუთისოფლის ცოდვათათვის დაღვრილისა), და ასხურებდა მას სამსხვერპლოზე. ეს იყო შეჰინა, იეჰოვას ხილული სავანე.

„სწორედ ეს დიდება გამოეცხადა ესაიას, როდესაც ამბობს: ‘იმ წელს, როდესაც მოკვდა მეფე უზია, ვიხილე მე უფალი ტახტზე მჯდომარე, მაღლა და აღმატებულად ამაღლებული, და მისი სამოსლის კალთა ავსებდა ტაძარს’ [ესაია 6:1–8 quoted].“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1139.

ესაიასათვის მინიჭებული ხილვა წარმოადგენს ღმერთის ხალხის მდგომარეობას უკანასკნელ დღეებში. მათ მინიჭებული აქვთ უპირატესობა, რწმენით იხილონ საქმე, რომელიც ზეციურ საწმიდარში მიმდინარეობს. „და გაიხსნა ზეცაში ღვთის ტაძარი და გამოჩნდა მის ტაძარში მისი აღთქმის კიდობანი.“ როცა ისინი რწმენით შეჰყურებენ წმიდათაწმიდას და ხედავენ ქრისტეს საქმეს ზეციურ საწმიდარში, აცნობიერებენ, რომ არიან უწმინდური ბაგეების მქონე ხალხი, —ხალხი, რომლის ბაგეებმაც ხშირად წარმოთქვეს ამაოება და რომლის ნიჭებიც არ ყოფილა განწმედილი და გამოყენებული ღმერთის სადიდებლად. სავსებით ბუნებრივია, რომ სასოწარკვეთილებას მიეცნენ, როცა საკუთარ სისუსტესა და უღირსებას ადარებენ ქრისტეს დიდებული ხასიათის სიწმინდესა და მშვენიერებას. მაგრამ თუ ისინი, ესაიას მსგავსად, მიიღებენ იმ შთაბეჭდილებას, რომლის მოხდენასაც უფალი გულზე ისახავს მიზნად, თუ თავიანთ სულებს ღმერთის წინაშე დაიმდაბლებენ, მათთვის არის იმედი. აღთქმის ცისარტყელა ტახტის ზემოთაა, და საქმე, რომელიც ესაიასათვის აღსრულდა, მათშიც აღსრულდება. ღმერთი შეისმენს შეწირულ თხოვნებს, რომლებიც შემუსვრილი გულიდან ამოდის.

„ღვთის ამ დიდებული და სერიოზული საქმის მიზანია, შეკრიბოს ძნები ზეციური საუნჯისთვის; რადგან დედამიწა უნდა აღივსოს უფლის დიდებით. მაშ, ნურავინ შემრწუნდება, როდესაც ხედავს გაბატონებულ ბოროტებას და ისმენს სიტყვებს, რომლებიც უწმინდური ბაგეებიდან გამოდის. როცა სიბნელის ძალები ღვთის ხალხის წინააღმდეგ დადგებიან საბრძოლო წყობით; როცა სატანა თავის ძალებს უკანასკნელი დიდი ბრძოლისათვის შეკრებს და მისი ძალა დიდი და თითქმის დამთრგუნველი გამოჩნდება, ღვთიური დიდების მკაფიო ხილვა, ტახტისა, მაღალი და აღმატებულისა, აღთქმის ცისარტყელით გარემოცულისა, ნუგეშს, დარწმუნებას და მშვიდობას მიანიჭებს.“ Review and Herald, December 22, 1896.

ქებარის მდინარის ნაპირებზე ეზეკიელმა იხილა ჩრდილოეთიდან მომავალი გრიგალი, „დიდი ღრუბელი და ცეცხლი, რომელიც თავისთავად ეხვეოდა, და მის ირგვლივ იყო ბრწყინვალება, და მისი შუაგულიდან — თითქოს ქარვის ფერი“. მრავალი თვალი, ერთმანეთში გადაჯაჭვული, მოძრაობდა ოთხი ცოცხალი არსების მიერ. ამ ყოველივეს ზემოთ „იყო მსგავსება ტახტისა, საფირონის ქვის შესახედაობის მსგავსი; და ტახტის მსგავსებაზე იყო მსგავსება, თითქოს კაცის სახე მის ზემოთ“. „და ქერუბიმებში გამოჩნდა კაცის ხელის სახე მათი ფრთების ქვეშ.“ ეზეკიელი 1:4, 26; 10:8. თვლების წყობა ისე რთული იყო, რომ პირველი შეხედვით არეულად ჩანდა; მაგრამ ისინი სრულ ჰარმონიაში მოძრაობდნენ. ზეციური

არსებები, ქერუბიმთა ფრთების ქვეშ მყოფი ხელით განმტკიცებულნი და წარმართულნი, ამოდრავებდნენ ამ თვლებს; მათ ზემოთ კი, საფირონის ტახტზე, იყო მარადიული; ხოლო ტახტის ირგვლივ — ცისარტყელა, ღვთიური წყალობის სიმბოლო.

„როგორც ბორბლის მსგავსი სირთულეები ქერუბიმების ფრთების ქვეშ მყოფი ხელის ხელმძღვანელობით იმართებოდა, ასევე ადამიანურ მოვლენათა რთული მიმდინარეობაც ღვთიური კონტროლის ქვეშ არის. ერთა შორის შუღლისა და მღელვარების შუაგულშიც, ქერუბიმებზე მჯდომარე კვლავაც წარმართავს დედამიწის საქმეებს.

ერთიმეორის შემდეგ თავიანთთვის განკუთვნილ დროსა და ადგილს რომ იკავებდნენ, იმ ხალხთა ისტორია, რომლებიც შეუცნობლად მოწმობდნენ იმ ჭეშმარიტებას, რომლის მნიშვნელობაც თავად არ იცოდნენ, ჩვენ გველაპარაკება. დღეს ყოველ ერსა და ყოველ ადამიანს ღმერთმა თავისი დიდი გეგმის ფარგლებში ადგილი მიუჩინა. დღეს ადამიანები და ერები იმართებიან სამეთვალყურეო შვეულით მის ხელში, ვინც არასოდეს ცდება. ყოველი მათგანი საკუთარი არჩევანით წყვეტს თავის ხვედრს, და ღმერთი ყოველივეს განაგებს თავისი განზრახვათა აღსასრულებლად.

„ისტორია, რომელიც დიდმა მე ვარ-მ თავის სიტყვაში მონიშნა, წინასწარმეტყველურ ჯაჭვში რგოლ-რგოლად შეაერთა — წარსულის მარადისობიდან მომავლის მარადისობამდე, — გვეუბნება, სად ვიმყოფებით დღეს საუკუნეთა მსვლელობაში და რას შეიძლება ველოდეთ მომავალ დროს. ყოველივე, რაც წინასწარმეტყველებამ აღსასრულებლად მოსულად იწინასწარმეტყველა დღევანდელ დრომდე, ისტორიის ფურცლებზეა აღბეჭდილი, და შეგვიძლია დარწმუნებულნი ვიყოთ, რომ ყოველივე, რაც ჯერ კიდევ მოსახდენია, თავისი რიგით აღსრულდება.“ განათლება, 178.